

**UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE
PRÁVNICKÁ FAKULTA**

KATEDRA TRESTNÍHO PRÁVA

OPONENTSKÝ POSUDEK

Jméno diplomanta:	Barbora Novotná
Téma práce:	Trestný čin krádeže podle § 205 trestního zákoníku
Rozsah práce	70 stran celkem (z toho 52 stran vlastního textu)
Datum odevzdání práce:	5.10.2024
Vedoucí diplomové práce:	doc. JUDr. Lukáš Bohuslav, Ph.D.
Oponent diplomové práce:	JUDr. Bc. Jiří Říha, Ph.D.

1. Aktuálnost (novost) tématu

Krádež patří v praxi vůbec mezi nejčastější trestné činy. Pod pojmem krádeže si i laik velmi dobře představí, oč jde, zdálo by se proto, že právní úprava krádeže zvláště při zohlednění staletého či tisíciletého vývoje bude jasná a nebude existovat žádný aktuální problém, který by zůstal nevyjasněn. Přesto s přihlédnutím k vývoji právní úpravy jen v posledních několika desítkách let lze konstatovat, že tomu tak není, že změny legislativní úpravy přinášejí stále nové problémy, kterými je třeba se zabývat a je řešit. To platí i pro změny úpravy zavedené současným trestním zákoníkem, především pak sporné pojetí krádeže recidivujícího pachatele podle § 205 odst. 2 tr. zákoníku, problematické jsou i dopady zdánlivě drobných změn v obecných ustanoveních při postihu krádeže v praxi (např. tzv. dělání zdi jako forma pomoci apod.), stanovení hranic škod v § 138 tr. zákoníku a jejich změny apod. Ostatně o potřebě změnit ustanovení o krádeži se často hovoří i ve spojitosti s potřebou reformovat stávající trestní politiku, a to i s ohledem na přetěžování vězeňského systému. I proto jde o téma stále živé a aktuální, tedy vhodné ke zpracování v diplomové práci.

2. Náročnost tématu na teoretické znalosti, vstupní údaje a jejich zpracování a použité metody

- teoretické znalosti – byly potřeba především znalosti z oboru trestního práva hmotného, případně též z kriminologie, či kriminalistiky, či dalších doprovodných věd kriminálních,
- vstupní údaje a jejich zpracování – diplomant se měl zabývat současnou právní úpravou, měl zohlednit judikaturu ji vykládající, příp. provést srovnání historické či mezinárodní, či provést vlastní výzkum výskytu tohoto trestného činu v praxi,
- použité metody – odpovídající tématu; autor převážně s oporou o dosavadní literaturu pracoval deskriptivní metodou, doplněnou zčásti o metodu analytickou, méně pak syntetickou.

3. Formální a systematické členění práce

Práce svou strukturou i náležitostmi odpovídá standardu diplomových prací.

Diplomantka rozdělila práci do 5 základních číslovaných kapitol, k nimž přidala nečíslovaný úvod a závěr. V první kapitole se věnovala nástinu vývoje právní úpravy krádeže v českých zemích. Druhá kapitola je jádrem práce, v němž autorka analyzovala současnou právní úpravu krádeže, postupně rozvedla znaky skutkové podstaty krádeže charakterizující objekt, objektivní stránku (včetně těch podmiňujících použití vyšší trestní sazby), subjekt a subjektivní stránku, vycházela přitom z ustáleného výkladu a z judikatury. Zvláštní pozornost následně v kapitole třetí věnovala postihu krádeže recidivujícího pachatele a v kapitole čtvrté případům krádeže platební karty. Takové vyčlenění dílčích otázek do zvláštních kapitol lze akceptovat. V páté kapitole pak navázala problematikou vztahu trestného činu krádeže k jiným vybraným trestným činům, vymezení základních rozdílů mezi nimi. Jde v tomto ohledu spíše o fragmentární útlé zpracování bez rozsáhlejšího rozboru.

Jak již z předestřené struktury vyplývá, autorka neprováděla žádné mezinárodní srovnání (ač to bývá u tohoto typu prací obvyklé), především ale nepojednala podle mého soudu o otázkách významnějších, ač by to čtenář u práce na zvolené téma očekával. Především jde o další znaky trestného činu krádeže, které nejsou typovými znaky (autorka alespoň stručně nepojednala o znacích obecných ve spojitosti s tímto trestným činem, ani o protiprávnosti a jejím možném vyloučení). Avšak ani nevěnovala samostatnou pasáž otázkám s trestným činem krádeže úzce souvisejícím – zejména jde-li o formy trestné činnosti (vývojová stadia a účastenství), ač právě v tomto ohledu není ani tento trestný čin bez zajímavostí, často se těmto otázkám věnuje i judikatura (např. může jít o otázku dokonání trestného činu krádeže v samoobsluze, dělání zdi při pokračující krádeži vloupáním do vozidel, možnost přičítání recidivy jako znaku osobního významu účastníku a nikoli pachateli apod.). Dostatečný se v tomto ohledu nejeví nesystematicky zařazený útlý odstavec vztahující k pojmům prisvojení a zmocnění na str. 18. Podobně postrádám v práci pojednání o možném souběhu nebo jeho vyloučení s jinými trestnými činy.

Struktura práce se tak sice jeví jako vcelku logická, má své vnitřní uspořádání jdoucí v zásadě správně od obecného ke zvláštnímu (historická úvodní část, pak rozbor znaků skutkové podstaty podle aktuální úpravy, následně otázky specifické – dílčí, jako je recidiva a krádež platební karty). V tomto se poněkud vymyká poslední kapitola o vztahu k jiným trestným činům. Kapitoly jsou též vnitřně členěny. Na druhou stranu některé pasáže, které by čtenář očekával, chybí (viz výše).

4. Vyjádření k práci

Autorka si zvolila ke zpracování téma tradiční, na které bylo již mnoho napsáno v odborné literatuře, k němuž je bohatá judikatura, o kterém pojednává též mnoho kandidátských prací. Na nedostatek vstupních podkladů si proto v tomto smyslu nelze stěžovat, naopak v jejich množství spočívá úskalí přehlédnutí mnohých z nich.

Ocenit lze především zápal, s jakým autorka pojednala o úpravě historické (jakkoliv s některými vyjádřeními nesouhlasím – např. že byla poprvé definována Koldínem (1579), jako by snad do té doby nebyla trestná, třebaže se i předtím se objevovala v právních pramenech, jde-li o právo městské i u Brikcího z Licka (1536), srov. ale i zlodějstvo předtím v zřízení zemském z r. 1549 (čl. R 29), pochopitelně se objevuje i dříve v pùhonech (byť se striktně nerozlišovala loupež – rapina a krádež – furtum v dnešním smyslu), zmiňován postih odnímání cizích věcí je i v dřívějších pramenech (např. Statutech Konrádových). Situace navíc byla roztržena v zásadě až do sjednocení právního řádu Hrdelním řádem Josefa I. (i poté ovšem subsidiárně platily starší prameny), dokonce se i u nás uplatňoval subsidiárně i Constitutio criminalis Carolina z r. 1532, který čl. 157 až 175 upravoval jednotlivé případy krádeže. Jinak ale tuto deskriptivní pasáž považuji za pěkné přehledné shrnutí.

Analýza typových znaků skutkové podstaty krádeže je na adekvátní úrovni diplomové práce. I zde převažuje deskriptivní přístup, nicméně místy autorka zaujímá vlastní stanovisko.

S vývody obsaženými v dalších dvou kapitolách (3. a 4.) lze též souhlasit.

Obsah páté kapitoly je spíše výkladem typových znaků krádeže a jejich vymezení vůči znakům jiných trestných činů.

Autorka v některých pasážích činí návrhy de lege ferenda, aniž by výslovně formulovala vlastní text jednotlivých ustanovení. Odůvodnění vlastních návrhů mohla více rozvést (zamyslet se nad důsledky a hledat pozitiva i negativa nabízeného řešení).

Celkově považuji práci za vcelku pěkné, přehledné, spíše deskriptivně pojaté pojednání o typových znacích trestného činu krádeže, nicméně úvahy nad některými tématy mi poněkud chybí (viz výše).

5. Kritéria hodnocení práce

Splnění cíle práce	Cíl práce byl splněn.
Samostatnost při zpracování tématu včetně zhodnocení práce z hlediska plagiátorství	Diplomantka zpracovala práci samostatně, využití zdroje poznání řádně označovala. Nejde o plagiát (míra shody s jinými pracemi je na běžné úrovni u tohoto typu prací).
Logická stavba práce	Autorka práci rozčlenila do kapitol a podkapitol (viz výše).
Práce se zdroji (využití cizojazyčných zdrojů) včetně citací	Seznam odborné literatury je odpovídající diplomové práci, autorka vycházela výlučně z české literatury. Jsou zastoupeny základní prameny, ale též vybraná dílčí pojednání, ocenit lze práci s historickými prameny. Autorka hojně citovala z cizích prací (používala přitom vlastní uzpůsobený systém citací – některé údaje pomíjela s tím, že je možno je dohledat v seznamu literatury). V seznamu literatury v zásadě vycházela z ČSN ISO 690:2011. Jde-li o citaci rozhodnutí, měla opět svůj (nikde nevysvětlený) styl – za

	publikovanými rozhodnutími uváděla R zřejmě znamenající, pod jakým číslem a v jakém roce bylo rozhodnutí uveřejněno ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek; T zřejmě má znamenat publikaci v Souboru trestních rozhodnutí Nejvyššího soudu, který vydávalo nakladatelství C.H.Beck. V případě dr. Scheinosta opakovaně nesprávně uváděla jeho jméno.
Hloubka provedené analýzy (ve vztahu k tématu)	Hloubka analýzy je odpovídající (viz výše).
Úprava práce (text, grafy, tabulky)	Úprava práce je na dobré úrovni, autorka grafy ani tabulky nevyužívala (ač se to u krádeže nabízelo, zvláště pokud pracovala i se statistickými daty).
Jazyková a stylistická úroveň	Z hlediska jazykového i stylistického je práce na dobré úrovni.

6. Připomínky a otázky k zodpovězení při obhajobě

Doporučení/nedoporučení práce k obhajobě	Práci doporučuji k obhajobě. Autorka by se mohla zamyslet nad posouzením pokračování v krádežích vloupáním do vozidel dvěma pachateli, kteří se střídají ve vniknutí do vozidla a hlídání při činu („dělání zdi“). Dále by mohla pojednat o tom, kdy je dokonán trestný čin krádeže v prodejně se samoobslužným prodejem.
Navržený klasifikační stupeň	1-2 (v závislosti na obhajobě)

V Praze dne 7. 11. 2024

JUDr. Bc. Jiří Říha, Ph.D.

---

oponent diplomové práce